

ærede Medlem ikke gjøre det, uden derved, at han efter min Mening følger en anden Maade, naar han vil referere sine Artikler i sine Organer. Jeg kan ikke undgaa at komme tilbage dertil igjen. Jeg maa nemlig gjentage, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem vidste Bæfted om Sagen, er ikke rigtig. Det ærede Medlem vilde oplyfe, hvad det dreiede fig om, og han havde læft et Stykke op af Afsens Avis; men det var, fom jeg allerede i mit første Foredrag tillob mig at gjøre opmærksom paa, netop det, fom han ikke havde oplyft; thi det ærede Medlem erklærede, at her forelaa et Angreb paa Venstres Sernbanepolitikk; men han har ikke oplyft, at dette Angreb paa Venstre, naar det blev fat i den Forbindelse, hvori det ftaar med Herr Sørjen Pedersens Navn, bliver ikke blot et personligt Angreb paa Herr Sørjen Pedersen, men et uretfærdigt og ufandt Angreb paa ham. Naar man siger: De Moderate — og det er Herr Sørjen Pedersen — gjøre det og det, derfor maa I ikke væelge ham, faa kan intet Menneffe forftaa Andet, end at det er Herr Sørjen Pedersen, der gjør det, og faa siger jeg, at det er en Personlighed og en Ufandhed. Nu vil jeg fige til denne Tolderens Roes — jeg tilftaar, at det gjør mig næften ondt for denne Mand, at han ved det ærede Medlems beftagelige Omsorg for ham er bleven faa berømt — at jeg tror aldeles ikke, at han har forftaaet, hvad han har fkrevet. Han har fkrevet fin Artikel ud af andre Hviireblade, det er ikke Andet end den famme Hiftorie, fom man kan læfe i enhver Hviireavis, jeg har hørt det Samme paa Valgmøder hele Landet over. Vedkommende har viftnok fkrevet det i den bedste Tro af Verden, og han har aldeles ikke selv haft Begreb om, hvad Meningen deraf var. Dette ftal jeg villig indrømme til denne Mand's Forsvar. Imidlertid er det alligevel, naar noget Saadant er blevet trykt i Afsens Avis og er blevet brugt lige før Valget, et meget betænkeligt Middel at bruge. Der er ingen Tvivl om, at faadanne Midler maa stoppes, og jeg er meget tilfreds med, at jeg har stoppet dem. Nu siger det ærede Medlem, at jeg havde dog indrømmet, at min Sufommelse havde fluffet mig. Sa, jeg har indrømmet, at min Sufommelse har fluffet mig — det er det, fom ftuldes denne Mand i Afsens — i dette absolut ligegyldige Punkt, om mit Svar er givet, fjørend han anden Gang kom frem med fin Sigteffe, men den har ikke fluffet mig med Hensyn til Grunden til mit Angreb. Det er faa klart fom Noget godtgjort i denne Debat, at det er Hviire, der har begyndt at angribe og agitere; men jeg indrømmer, at han har gjentaget det en Gang, efter at jeg har angrebet de Hverers Parti og gjort denne Bemærkning om Sernbanefagen, det er ganfte vift. Men hvis det ærede Medlem vil reife en Debat eller gjøre Væfen om det Spørgsmaal, om jeg har sagt det,

efter at vedkommende Hviireagitator havde haft Ordet første Gang, faa synes jeg, det bliver for fmaat, faa vil jeg ikke kæmpe om denne Ting, det er ligegyldigt, jeg vil ikke engang undersøge det. Jeg beklager, at jeg ikke har fundet Mere at indrømme denne Tolder; men det har jeg ikke. Det ærede Medlem havde selv en Høleffe af, at den Maade, hvorpaa han havde taget Sagen, var uforsigtig, og han har vel ogsaa nok maattet indrømme, at den Oplyfning, han gav igaar, var høift mærkværdig. Jeg tror, at det ærede Medlem flulde ganfte rolig have opgivet den Hiftorie og fagt: Jeg indrømmer, at jeg ikke har læft det rigtigt igjennem, og det er egentlig Sagen. Nu har jeg for Næften faaet Afsens Avis, dog ikke den fra Læseftalen. Det var ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, der havde fpiift den, det er det ærede Medlem fra Kjørteminde (N. Andersen), der har taget den; det er naturligt nok, at han holder meget af Aviserne fra sine gamle Kredse; hvis han imidlertid vil tage alle Aviserne fra de Kredse, han har repræfenteret, bliver det temmelig vidtløftigt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds havde ikke Noget at bebreide fig; men det ærede Medlem har rimeligvis kun læft, hvad Tolderen selv fkreved, og han fkreved, at det var et ganfte ufylldigt Angreb, han havde gjort, der var ikke det ringefte Ondt i det. Han forftaar, at det dreier fig om, hvorledes han havde agiteret, forinden Sørjen Pedersen og jeg kom til Mødet, og der fjøger han faa at gjøre det faa mildt fom muligt, og det falder omtrent fammen med det, fom det ærede Medlem fagde igaar. Det ærede Medlem flulde have læft et Stykke længere ned i Artiklen i „Afsens Avis“, faa vilde han (Ufbrydelse af Bille). Det ærede Medlem har kun læft et lille Stykke, og det ærede Medlem vil dog ikke paaftaa, at han har læft hele Artiklen op, fordi han har læft det Stykke om Sernbanefagen op? Men Et af To: Enten har det ærede Medlem læft Artiklen, og faa siger jeg, har jeg ikke andet Udtryk om den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har refereret, end det Udtryk, jeg ikke maa bruge for Formanden, eller det ærede Medlem har ikke læft Artiklen, og faa er det, at jeg beklager at maatte fige, at det ærede Medlem er taget ved Næfen af Tolderen i Afsens. Det ærede Medlem bemærkede selv, at, naar det kneb, førte man Krigen over paa Fjendens Grund, og det gjorde det ærede Medlem ogsaa, og han traadte op med Kraft; men det er det ærede Medlem og Tolderen, der komme paa Anklagebanken, og ikke mig, thi fordi det ærede Medlem vil have Noget at vide af mig, derfor kommer jeg ikke paa Anklagebanken. Hvad det Spørgsmaal angaar, fom det ærede Medlemønfter Svar paa fra min Side, faa behøves det faa meget mindre at beftvares, fom jeg tror, at jeg faa tydelig fom Noget har fagt ham og